

211118 Vertrek Portugal

5:00 uur op, Anja werd toch wakker.

Alles op tijd, alleen lang parkeren afwachten hoe het met de kosten gaat.

7:15 vertrek en met een opkomende dag een geweldig gezicht vanuit het vliegtuig. Het begon met een streepje rood en een heldere hemel. De streep werd groter en felrood, ging daarna over in balken oranje en met een wolkendek net onder ons (grijs, donsachtig gaf dit een prachtig schouwspel.

Boven België laag beneden ons schapenwolken, wit met daarboven de eerste zon, felrood streepje met een oranje lichtbundel geheel over de horizon naar rechts. De schapenwolken gingen over in een deken als poedersneeuw op de bergen, terwijl de zon minder zichtbaar werd en zijn glans verloor.

Langzaam werd het meer dag, de zon zijn normale gele uitstraling boven het mistige landschap. Nog steeds een lichte oranje schemering om zich heen zendend. Maar stilaan het luchtruim veroveren. Zelf nog deels in het wolkendek, maar steeds meer opklimmen naar de blauwe hemel. Om deze uiteindelijk geheel te veroveren en een felle bal licht door het raampje te laten schijnen.

Tijd om nu nog even te rusten (8:07 uur) met wat muziek op de oortjes. 'So many roads to travel - Cuby and the Blizzards' belooft al heel wat goeds.

Ik ben benieuwd naar de vrouwen als ze de mondklappers in Portugal afhebben. Volgens een Volkskrantartikel hebben ze allemaal zwarte snorren.

Daar heb ik de vorige keer niet opgelet toen ik met Erwin Nijboer vanuit Cabenas de Travira met o.a. Miguel Indurain fietste.

Met 'Without you - Motley Crew' kwamen we in het luchtruim van Portugal.

Een snelle reis om 8:50 plaatselijke tijd geland. Opgehaald door een praatgroep taxichauffeurs, die een wagen had die onderweg continue al rijdend iedere keer opnieuw opgestart moest worden. Ook een omweg bracht hem van z'n apropos. Kortom 6 minuten later bij het hotel.

Het hotel was nog niet gereed, bagage achtergelaten en op verkenning in Loulé. Een leuk, beetje chaotisch, vriendelijk stadje.

Geluncht met 'Satie' bij CECAL de Loulé.

Daarna naar het hotel voor de kamer en mogelijk wat bijkomen/ ordenen van de geest. Ook een afspraak met de fietsleverancier om 16:00 uur.

Om 14:30 uur toch niet kunnen rusten, dus na een rondje hotel naar buiten op het pleintje ervoor. Hier water en koffie gedronken, het water uit de kraan is niet te

211119 Travira-Loulé

125 km in de planning.

Langzame opstart door mails Feenstra en Ipse De Bruggen voor boosterprik Ronaldo.

Beiden niet te doen vanuit hier. Anja ingeschakeld voor Feenstra, dus 1-12-2021 kan doorgaan voor plaatsing zonnepanelen.

Ronaldo wordt nog een puntje, ben te laat terug. Zien hoe ze reageren op mijn mail.

Na een groots ontbijt, ik wou geen lunch meesmokkelen, maar niet overvoerd zou ik het moeten redden door de dag heen.

Na wat aanloopproblemen, het zoeken naar de juiste route op de garmin (2x een ander rondje en terug bij het hotel) eindelijk pas om 10:00 uur op weg.

Nog met een zonnetje, heerlijk, de prachtige omgeving in me kunnen opnemen. Al snel de eerste stijging en daarna de 1e klim van de 8.

Gestaag omhoog met %'s tot 7%, was dit goed te doen. Dat zou hetzelfde beeld geven tot de laatste klim. Een beeld van de omgeving die ik ook uit de eerste periode met Erwin Nijboer herinnerde. Grotendeels dezelfde route, alleen tegengesteld. Wel veel meer windmolens op de toppen.

Onderweg enkele vogelgeluiden, het schuren, piepen en kraken van de bomen als oude slecht sluitende deuren, heerlijke dennengeuren en de wind in de molens als langsrazende vliegtuigen.

Naast de desolate uitzichten nam de bewolking meer en meer toe en met de straffe wind voelde het ook steeds kouder aan (Desolation Blues - Cuby and the Blizzards of een Highway to Hell ACDC?).

Op weg richting Travira werd gewerkt, een nieuw wegdek. Hierdoor kon ik niet geheel volle snelheid afdalen (losse steentjes en zeker in de bochten gevaarlijk).

De laatste klim deed me ook weer denken aan een moeilijke periode in 2017, de klim van de Cerro de São Miguel, die ook met Miguel Indurain in onze gelederen werd beklommen (tot 13%, gemid. 8 %).

Daarna voornamelijk afdalen over de A22 naar Loulé, waar de wind ook gunstig stond en de zon nog wat stralen strooide, dus heerlijk uitbollen!

Door wat kleine afwijkingen op 129 km uitgekomen, 23 km/h gemiddeld en 2036 hm.

Douchen (15 min, warm) en dan op bed rusten, lezen en voor het diner facetimen met Anja.

Weer een 'era primoroso' maaltijd en met deze complimenten terug te brengen naar de organisatie afscheid genomen, till next time.

<p>drinken. Dus na de fiets aannemen en verder gereed maken weer aan de wandel naar een mercado. Daarna een biertje. Veel gezocht, weinig Portugezen die op de terrassen zitten. Een plekje uit de wind in de winkelstraat zodat ik nog wat mensen zou zien.</p> <p>Het restaurant opent pas om 19:00 uur, dus tijd zat en intussen één woord opgestoken van de café-eigenaar; Caneca (groot bier =cup, kom).</p> <p>Om het kort te houden, dus weer wandelen omdat het restaurant pas om 19:30 uur opende. Wel heerlijk een Dorade op en een delicious Algaverian toe. Een soort taart met almond o a.</p> <p>Daarna Anja aan de lijn gehad en nog even de avond afsluiten om op tijd op één oor te gaan.</p> <p>N.B. de volgende dagen zal minder uitgebreid worden weergegeven.</p>	<p>De avond met verslag, nieuwe Jazz- muziek en lezen afronden en dan ... een nieuwe fietsdag met veel regen in het vooruitzicht.</p>
<p>211120 Pico do Mû en Monchique</p> <p>Vroeg gestoord in de slaap. Om 5:05 uur onweer tot 6:30 uur. De voorspellingen geven ook al geen beeld voor een fijne fietsdag.</p> <p>Om 8:00 uur ontbijt en toch wat verzameld voor de lunch. Om 9:00 uur van acquit met natte wegen, maar wel een zonnetje.</p> <p>Al snel de eerste heuvel en die eenmaal over werd de hemel steeds blauwer. Het zou een groot deel van de dag ook mooi blijven.</p> <p>In die eerste afdaling lag de fiets niet strak op de weg. Kennelijk had ik toen al last van een zwak leeglopende achterband. Eenmaal bijgepompt maar aan de voet naar de Pico do Mû toch maar verwisseld.</p> <p>Verder genieten van de afwisselingen in het landschap, in het begin iets meer gelijkend op gisteren. Daarna meer weids en opener, gevolgd door een meer bosrijke (andere boomsoorten).</p> <p>Dat laatste deel waren de wegen ook weer nat en zag ik de bewolking weer toenemen en zwaarder worden. De uitzichten waren in deze kronkelende fase overweldigend. Ook vanaf km 75 een half uurtje miezigerige (mocht geen naam hebben). Een lunch op een vangrail met een mooi zicht om me heen (droog plekje om te zitten) en al dat langsrazende verkeer (non!).</p>	<p>211121 Bandenpech</p> <p>Ik krijg er genoeg van. Zie het verhaal.</p> <p>Op tijd wakker na een goede nachtrust. Een redelijk ontbijt en na de spullen in orde gemaakt te hebben op pad met mooi weer, wel koel nog.</p> <p>Het eerste stuk was weer fantastisch, een mooie streek als gisteren (vriendelijker door de laag scherende zon nog), maar het genot van naar beneden zoeven blijft toch altijd weer een aparte ervaring.</p> <p>Daarna een lange rechte weg naar het noorden, waar ik lekker door kon knallen, mede omdat het een saai stuk was en ook de zon langzaam achter de wolken verdween.</p> <p>Dan een stuk met erg slecht wegdek, wat me ook leuke banden opleverde. Eerst de voorband die langzaam leegliep. Eenmaal bijgepompt, maar bleek niet afdoende, dus band verwisselen.</p> <p>Even verderop een tegemoetkomende wagen en een achterop die me dwongen door het verbrokken asfalt te rijden. Helaas ook een groot gat in de weg die ik niet kon vermijden - door het jakkerende verkeer van dat moment - en ja hoor een klapband achter. Een oude band die de 1e dag langzaam leegliep erop gedaan in de hoop dit langer door te trekken.</p> <p>Meteen ook bij de supermercado inkopen kunnen doen en met nog wat lucht aanvullen snel op pad gegaan.</p>

Dat was vandaag sowieso het geval, nauwelijks verkeer noch mensen gezien. Wel lagen er veel meer gehuchtjes verstrooid over het land en een enkel dorpje. Dat was ook al anders in vergelijking met gisteren.

Afijn, bij het naderen van Monchique was deze nattigheid al dreigend en na zoeken in het stadje en vragen, toch maar terug naar het naambordje van de stad en de aanduidingen gevolgd. Al wat sightseeing gedaan en op tijd binnen voor de stortbui (geen 15 sec later moeten zijn).

De dame gevonden na een tijdje en toen naar de kamer in het souterrain, kil, maar het kacheltje werd aangezet. De douche ging net, qua temperatuur en het stand kunnen wassen.

Het diner (kon kiezen uit vis of vlees, maar dan zou het de volgende dag het overgebleven menu zijn) nu met dorade was prima en daarna met de dame over haar zoon, Buddha en Covid gesproken.

N.B. als je nog zou denken dat mensen kuddedieren zijn, dan brengt een dag hier fietsen je toch in twijfel.

De eerste 10 km reed toen weer lekker door, maar daarna moest er steeds sneller bijgevuld worden, zeker in de klimmetjes. Bij een bushalte gestopt en geluncht, maar ook de band eruit gehaald om evt. het gat te plakken. Geen enkel luchtgat gevonden, dus de band er weer op. Bijna vol brak het ventiel af, maar de band bleef stevig aanvoelen. Intussen ook gezien dat 28 km verderop een fietswinkel in Aljezur open was, dus vol goede moet weer door.

Wonder boven wonder kon ik dit halen zonder af te hoeven stappen. Intussen weer wel van de grote weg af en door de boerenweilanden, die weer overgingen in het heuvelachtige bosgebied en met de teruggekeerde zon, was het ook weer aangenaam fietsen.

In Aljura bleek de zaak gesloten te zijn, maar het telefoonnummer stond op het raam. Nick aan de telefoon gekregen. Hij was net 5 minuten thuis en wilde eindelijk een rustige zondagmiddag hebben. Na mijn probleem uitgelegd te hebben en de afstand tot Monchique in beeld te hebben gebracht (in de wijde omtrek was er geen fietsmaker open op zondag volgens hem) is hij wel naar de winkel gekomen. 3 bandjes afgenomen en weer verder.

De bocht nog niet om of, je raad het al, de achterband geheel leeg gelopen, dus weer de band verwisselen, maar dan voor een nieuwe. De band afnemen gaat echter ook niet vanzelf en ik ben blij dat ik 1 bandenlichter van mezelf had meegenomen, die ik wel onder de band kon wippen.

Afijn, teruggerekend ben ik waarschijnlijk meer dan 3 uur door deze ongein verloren. Resultaat, niet de lange, maar de korte route vandaag.

De laatste 30 km waren best pittig (al blij als de klimpercentages zakte naar 7 of 6 %), dus wederom blij dat ik niet meer hoefde te doen. Ook gezien de tijd was dat niet haalbaar geweest. Nu om 17:15 uur in Monchique en met een bezichtiging, een praatje en een caneca zat de dag erop.

Ik had er dus dubbel genoeg van, de afstand en de klimmen gingen in de benen zitten, evenals het op- en afstappen om te pompen kostte energie met de frustratie van haal ik het wel of what else?

Al met al een goede afloop en met weer een voortreffelijk diner annex gezellig natafelen met Suzie (diepgaand, m.n. over haar happiness en esoterische hobby's/Buddha) tot laat, kon ik Anja nog net voor het naar bed gaan bereiken. N.B. Barking all down the road. En in de afdaling na Marmeleite door 2 grote (vecht-)honden, die weer zo uit een tuin op volle snelheid op me afkwamen. Gelukkig voldoende snelheid om ze voor te blijven, maar toch ...

N.B. klim % raakten de 13%.

211122 Silves

De wind joeg de lage bewolking hard langs het lichtblauwe hemelgewelf. De dikke, zwarte wolkenband boven de heuvel, waar ik vanuit het raam op uitkeek, werd omlijst door het licht van de opkomende zon, die zelf niet zichtbaar was.

Op papier een relatief makkelijke en korte rit naar Silves, ook al kies je voor de extra lus. Dus dat zou dan toch de keuze worden.

Na een kwartier in de steeds dikker wordende mist en miezerregen te hebben gereden ging het dan toch, onvoorzien, hard regenen. Zeker in de afdalingen iets om rekening mee te houden. Na 1,5 uur, het klimmen ook achter me gelaten, werd het droger.

Het landschap veranderde ook aanzienlijk, meer heideachtig, vriendelijk ogend. Nog steeds een verlaten indruk en waar een brede stroom op kaart moest zijn, was er een droge bedding met her en der nog wat delen met water erin.

Het derde deel van de tocht werd weer anders. Slordiger, rommeliger en meer in de bewoonde vlakke wereld richting Silves.

In Silves al met uitzicht op de oude stad zag je al snel het hotel liggen, kon ik dus ook niet missen. Het uitzicht vanuit de kamer was dan ook schitterend en na wat oprisser en inrichting te voet de stad gaan verkennen.

Vanaf 19:00 uur kon ik in een restaurant terecht, dus om 19:15 uur schoof ik binnen, nog als enige klant. Keuze uit twee gerechten, kip of varken gegrild (en dat in zaak met een islamitische uitstraling). Later kwamen nog enkele gasten aanschuiven, alleen oudere mannen. Dat blijft toch wel in beeld hangen deze vakantie. Weinig jeugd te zien dan alleen 2 jonge Duitse meisjes 's middags in de stad.

Doordat ik Anja al gesproken had voor het diner, kon ik moe en voldaan om 10:15 uur de ogen toe doen. Om 2:05 uur weer wakker door kabaal in het hotel en het steeds maar blijven aanslaan en janken van een hond buiten. Daarom na een tijdje dit verhaal maar uittypen, in de hoop weer voldoende uit mijn hoofd te hebben om weer in te slapen. Ook intussen bepaald dat ik de 2 laatste etappes omdraai, zodat ik woensdag zeker om 16:30 uur terug kan zijn.

N.B. het pak met stroopwafels als bedank voor de persoonlijke ontvangst aan Suzie gegeven.

3:45 uur, nu weer de lichten uit.

211123 Kink in de ketting

Het houdt niet op.

Al sinds gisteren een tik in de ketting. Waar ik al bang voor was, gebeurde. Een gebroken ketting na 22,16 km. Natuurlijk midden in de grote leegte en geen bereik met de telefoon. Gelukkig kwam er een VW-busje langs met een echtpaar (geen Engels), die me meenamen naar Alferce. Hij bood me aan voor €100 terug te brengen naar Silves. Ik besloot Megasport te bellen.

Deze aan de lijn gehad en zij zouden over 1,5 uur ongeveer hier zijn met een nieuwe fiets/ketting. Afgesproken in snackbar CN. Nu 30,84 op de teller (10:50 uur, vertrokken 8,50 uur)

Netjes werd een nieuwe fiets gebracht en na een kop koffie met de Megasport(-er?) alles weer gemonteerd en zadel op maat gezet voor het vervolg.

Eerst een stukje terug voor wat uitzicht, helaas verder terug zou later terug zijn en gezien de tijd zou dat krap worden. Dus met de garmin (G) ingesteld weer en route.

Achteraf bleek ik in eerste instantie de goede weg ingeslagen, maar bleef G mopperen, dus haar advies maar gevolgd. Hierdoor in de waan geweest het hoogste punt van de Algarve te hebben beklommen. Niets was minder waar, maar met grote delen 16-17 %, was vergissen menselijk. Uiteindelijk het besef, toen ik de torens van Silves op zag doemen en ik nog niet aan de verwachte km's was, dat er een kink in de kabel gekomen was. Bovendien de bidon op de heuvel laten staan (zie foto). Wellicht voor een relikwie voor de next generation.

Dus i.p.v. een zware dag, werd dit een appeltje-eitje, waarbij de laatste 30 km heerlijk snel in de afdaling was. Morgen de laatste dag.

211124 Romana

Op papier de makkelijkste etappe.

De eerste 45 km niet indrukwekkend, langs een groter weg met veel verkeer. De wegen lijken de strijd met België op alle fronten te winnen. Dat valt in deze drukke omgeving zeker nog meer op. Als fietser niet echt plezierant.

Daarna weer meer in de rustiger, maar ook uitdagender streken. Het op en neer gevoel werd vandaag echt beproefd. Het steeds aanzetten en doortrekken ook weer naar 10-14%, zij het korter dan gisteren, is een behoorlijke aanslag op je knieën, je mentale gestel en het gevoel van in een prettige cadans fietsen.

Toch was het de moeite waard, zeker met het heen-en-weertje in de Slucht naar de Barragem (internationaal nietwaar?). Magnifieke uitzichten over de waterbassins. Een minpuntje was dat het er net ook wat moest regenen.

Overigens de gehele dag geen opwarmertje te noemen. Een straffe, koude wind ging dwars door de kleren heen.

Toch met de laatste kilometers dalend een trots gevoel om dit deze week weer te hebben volbracht.

De fiets weer in goede staat gebracht en bij het ophalen werd me naast de gebroken ketting, ook een versleten voorschakelaar onder de neus gewreven. Gepareerd met het antwoord dat met schakelen niets mis was en dat ik (als leek) tevoren niet kan zien of het materieel wel deugdelijk is. Dat heet vertrouwen. Maar op deze manier wordt dat beschadigd. Ik ben ervaren fietser en heb nog nooit een gebroken ketting gehad, laat staan een derailleur.

Verborgen gebreken horen m.i. ook niet op een huurder afgeschoven te worden, ondanks het getekende papier. Dat is een pressiemiddel waar je ook niet onderuit kunt. Afijn dat krijgt nog wel een staartje.

Een ander staartje: een feestavond in restaurant Romana. Gezellige drukte, veel bezoekers, echt tussen de Portugezen én futbol (Ajax en Sporting).

211125 Back home.

6:30 uur opgestaan, zaken gecheckt en op naar de taxi. Comfortabel naar her vliegveld gereden waar ik omstreeks 8:00 uur aan kwam. Sober lunchpakketje, dat door de portier nog snel gefabriceerd was omdat er niets klaarlag, genuttigd en toen ingecheckt. Nog een groooooote koffie en een croissantje ham/kaas en dan door de passages. Om 9:15 uur in het vliegtuig en met een snelle vlucht naar Nederland (13:35 uur).

De auto stond op de long parking van de aeroport Rotterdam The Hague en niet op de P van Parkos. Is ook lastig als je naar een vroege plek moet. Helaas dubbel en dwars betalen volgens de meest klant-onvriendelijke vrouw die ik ooit ontmoet heb. Er leek veel haat naar Parkos in haar dadendrang uit te spreken.

De heer van Parkos leefde in ieder geval mee en gaat een nachtje over een tegemoetkoming nadenken. Dat was positiever!!

Blij weer thuis te zijn. Al is het wel weer in teken van het volgende afscheid van elkaar.